

Μία από τα ίδια

«Διατηρούμε τις υπάρχουσες δομές πρόληψης και αντιμετώπισης των εξαρτήσεων, με πρώτο στόχο το σταδιακό μηδενισμό της λίστας για ένταξη σε προγράμματα υποκατάστασης». Το παραπάνω απόσπασμα είναι από τις προγραμματικές εξαγγελίες του αναπληρωτή υπουργού Υγείας Ανδρέα Ξανθού στη Βουλή και φυσικά μόνο έκπληξη δεν προκαλεί, καθώς οι θέσεις της κυβέρνησης για το ζήτημα των ναρκωτικών είναι γνωστές, πλήρως ταυτισμένες με τις θέσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Για άλλη μια φορά, το βάρος της υποτιθέμενης αντιναρκωτικής πολιτικής πέφτει στην υποκατάσταση και για πολλοστή φορά χρησιμοποιείται το ίδιο άλλοθι, εκείνο δηλαδή της «λίστας αναμονής» στα προγράμματα χορήγησης υποκατάστατων. Να θυμίσουμε ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια οι «λίστες αναμονής» των προγραμμάτων υποκατάστασης από τη μια αποτελούν την εύκολη «λύση» για τους ίδιους τους χρήστες, καθώς παίρνουν νόμιμα και δωρεάν υποκατάστατα (ναρκωτικά) κι από την άλλη διογκώθηκαν σκόπιμα με ευθύνη των εκάστοτε κυβερνήσεων, προκειμένου να χρησιμοποιούνται επικοινωνιακά, αποπροσανατολιστικά από την ουσία του προβλήματος και ως «Δούρειος Ίππος» για το πέρασμα μιας σειράς μέτρων. Τη «λίστα αναμονής» χρησιμοποίησαν οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις για την επέκταση των προγραμμάτων υποκατάστασης σε βάρος των «στεγνών» προγραμμάτων απεξάρτησης σε όλη τη χώρα, η «λίστα» χρησιμοποιήθηκε για τη μεταφορά μονάδων του ΟΚΑΝΑ στα νοσοκομεία και αποπροσανατολιστικά από την ουσία του προβλήματος.

Στο ίδιο μήκος κύματος και η σημερινή κυβέρνηση, ανακοίνωσε την πρόθεσή της να primoδοτήσει τα προγράμματα υποκατάστασης, ενισχύοντας την αντιδραστική και αντιεπιστημονική άποψη που θέλει το πρόβλημα των ναρκωτικών να είναι ιατρικής φύσης, την εξάρτηση νόσο και το χρήστη ασθενή που δεν μπορεί να γιατρευτεί. Κι όλα αυτά σε μια χρονική στιγμή, μάλιστα, που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι έχουν καταγγείλει επανειλημμένως τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Οργανισμός Κατά των Ναρκωτικών, τη διολίσθηση των προγραμμάτων σε χαμηλών προδιαγραφών. «Είναι σε κίνδυνο όχι μόνο η επαγγελματική και επιστημονική μας υπόσταση, όχι μόνο η ασφάλεια των χορηγούμενων, αλλά και η δημόσια Υγεία» (Σύλλογος Εργαζομένων του ΟΚΑΝΑ 7/10/2014). Η χορήγηση υποκατάστατων primoδοτείται, ο ρόλος της απεξάρτησης και θεραπείας υποβαθμίζεται εκ νέου και δίνεται επιπλέον ώθηση στη συντήρηση των εξαρτημένων, οδηγώντας τους σε ένα νομιμοποιημένο περιθώριο και σε μόνιμους πελάτες των φαρμακοβιομηχανιών. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για άλλη μια προσπάθεια «ομαλοποίησης κοινωνικών συμπεριφορών», χρησιμοποιώντας την επιστήμη ως μηχανισμό επιβολής μιας ιδιότυπης «κοινωνικής καταστολής και ελέγχου».

Η υποκατάσταση και η «μείωση της βλάβης» αποτελεί την αιχμή του δόρατος της επίσημης ευρωενωσιακής πολιτικής ενάντια στα ναρκωτικά, όπου προκειμένου να εξυπηρετηθεί αυτή η πολιτική χρησιμοποιείται ένας διάτρητος επιστημονικά, επιστημολογικά, μεθοδολογικά και ηθικά λόγος. Ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας ισχυρίστηκε ότι θα διατηρηθούν οι υπάρχουσες δομές πρόληψης. Τα ερωτήματα πολλά. Με ποιο θεσμικό πλαίσιο; Το ίδιο που προκαλεί απανωτές τρικλοποδιές στο έργο των εργαζομένων; Όταν ο προϋπολογισμός των Κέντρων Πρόληψης δεν επαρκεί ούτε για το λίγο; Όταν 400 εργαζόμενοι καλούνται να καλύψουν τις ανάγκες εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων; Όταν υπάρχουν μόλις 73 Κέντρα Πρόληψης σε όλη την Ελλάδα; Όσο για την απεξάρτηση, τη μάχη για την ελευθερία που δίνουν εκατοντάδες νέοι άνθρωποι ούτε κουβέντα.

Ε. Τζ.